

ת"פ 22467/03/22 - מדינת ישראל נגד Lucy Laraya Anorico

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 22-22467 מדינת ישראל נ' Lucy Laraya Anorico

לפני כבוד השופט בכיר ירון לוי
המאשימה מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
נגד Lucy Laraya Anorico
הנאשםת ע"י ב"כ עו"ד סתיו סער
סניגוריה ציבורית, מחוז תל אביב

גזר דין

פתח דבר

1. הנואשת, אזרחית רפובליקת הפיליפינים, נתנת את הדין בגין מעשי התעללות שביצעה בענין חסר ישע הסובל משיתוק מוחון, מגבלות קוגניטיביות ומלקوت ראייה, שאינו מסוגל ללכת או לדבר. בשל מגבלותיו אלה נדרש חסר הישע לטיפול רפואי, עליו הייתה אמונה הנואשת משך כחמש עשרה שנים, מאז היה בן שבע שנים.

2. הנואשת הורשעה, על יסוד הודהתה, במסגרת הסדר דיןוני, בעובדות כתוב אישום מתחוקן, שעיקרן בכך שבמהלך תקופה שנמשכה למשך חודשים וחצי ימים, במהלך שנת 2021, הכתה את הנפגע ב-19 הزادמניות שונות, בידיה, באמצעות שלט הטלויזיה ואף באגרופה, סטרה בפנים וצבטה בחוץ וכן כי גרמה לו לכאב בכך שכופפה אצבעו במהירות לאחר מכן, אחזה בפניה בפרקאות, והכתה אותן בפניה, בגבו ובבטנו. בין מעשיהם אלה הורשעה הנואשת בעבירה של התעללות בחסר ישע, לפי סעיף 368ג סיפה לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בהתאם להסדר, לא הוגבלו הצדדים בטיעוניהם לעונש.

3. אלה עובדות כתוב האישום מתחוקן בהן הודהה הנואשת:

א. ב.ת, ליד 1999 (להלן - "חסר הישע", "המתלון" או "הנפגע"), סובל משיתוק מוחון על רקע פגות, ממוגבלות שכלית-התפקחותית ומעוורון קורטיקל, שלארם הוא מוגבל בתנועתו וביכולתו לתקשר עם אחרים באופן ניכר, אינו מסוגל לדבר וללכת בכוחות עצמו, וכפועל יוצא מכך, הוא חסר ישע כהגדרת סעיף 368א לחוק העונשין. לאור מגבלותיו, נזקק חסר הישע להשגחה וסיוע באופן

צמוד ורץ'.

ב. החל משלט 2006, שימשה הנואשת, אזרחית רפובליקת הפיליפינים, כמתפלת סיועית של חסר היישע, בבית הוריו (להלן - "הדירה"), וזאת מכוח אשרת עובדה שנייתה לה לשם כך. מכוח תפוקידה זה, הייתה הנואשת אחראית על חסר היישע, כהגדרת סעיף 368א לחוק העונשין.

ג. בתקופה שתחילהה, לכל המאוחר, בחודש יוני 2021 וסופה ביום 10.8.2021 (از נעצרה הנואשת), תקפה הנואשת את חסר היישע, במספר רב של פעמים, בעת שהותם בדירה ובשעה שהייתה אחראית עליו וכן ביצעה בו מעשי התעללות, כמפורט להלן:

(1) ביום 25.6.2021, או בסמוך לכך, בעת שחסר היישע ישב על כסא גלגלים בסלון, הנפה הנואשת לעברו את ידה כשהיא אוחזת בשלט טלוויזיה, או חפץ דומה (להלן - "השלט") כדי להכוותו. ואולם, בשל חשש כי אחרים צופים בה, הכתה את חסר היישע בידו באמצעות שלט בו אחזה, וזאת רק לאחר שווידאה במבטה שאחרים אינם צופים בה.

(2) באותו היום, או בסמוך לכך, בעת שחסר היישע שכב על הספה בסלון, הכתה אותו הנואשת בפניו באמצעות כף ידה וגרמה לו כאוב. בהמשך לכך, ובאותן נסיבות, הכתה הנואשת את חסר היישע בפניו בשנית.

(3) באותו היום, או בסמוך לכך, באותו נסיבות, לאחר שהנאשת הינה כרית תחת ראשו של חסר היישע, הכתה אותו הנואשת בפניו באמצעות כף ידה וגרמה לו כאוב, ובהמשך הכתה אותו בכף רגלו באמצעות השלט בו אחזה.

(4) ביום 2.7.2021, או בסמוך לכך, בעת שחסר היישע שכב על הספה בסלון, הכתה אותו הנואשת ברגלו באמצעות השלט בו אחזה, בחולוף מספר דקות, תקפה הנואשת את חסר היישע שוב, בכך שהכתה בגופו באמצעות השלט בו אחזה.

(5) ביום 8.7.2021, או בסמוך לכך, בעת שחסר היישע שכב על הספה שבסלון, הכתה אותו הנואשת בגופו באמצעות השלט בו אחזה, וזאת לאחר שווידאה במבטה כי אחיזתו, שהההה באותו הרגע במרפסת הסמוכה לסלון, אינה מביטה לעברם.

(6) ביום 11.7.2021, או בסמוך לכך, בעת שחסר היישע שכב על הספה שבסלון, הכתה הנואשת בראשו באמצעות ידה.

(7) ביום 15.7.2021, או בסמוך לכך, בעת שחרר היישע שכב על הספה בסלון, הכתה אותה הנואמת בפלג גופו העליון עם כף ידה.

(8) ביום 16.7.2021, או בסמוך לכך, בעת שחרר היישע שכב על הספה שבסלון, הכתה אותה בראשו בעוצמה באמצעות ידה לאחר שטידרה כרית תחת ראשו, וכך גרמה לו למכאוב.

(9) ביום 17.7.2021, או בסמוך לכך, בעת שחרר היישע שכב על הספה שבסלון, הכתה אותה הנואמת בפנוי באמצעות כף ידה לאחר שהניחה כרית תחת ראשו.

(10) באותו היום, או בסמוך לכך, ובאותן הנسبות, הפכה הנואמת את חסר היישע על בטנו והכתה אותו בגבו באמצעות מפרק ידה השמאלי, שלוש פעמים, וכך גרמה לו למכאוב.

(11) ביום 18.7.2021, או בסמוך לכך, בעת שחרר היישע שכב על הספה שבסלון, הכתה הנואמת בגופו עם ידה הקפואה, כשהיא אוחזת בשלט.

(12) ביום 6.8.2021, או בסמוך לכך, בעת שחרר היישע שכב על הספה שבסלון, הכתה הנואמת בראשו.

(13) ביום 7.8.2021, או בסמוך לכך, בהזדמנויות שונות, תקפה הנואמת את חסר היישע בעת שזה שכב על המיטה שבחדרו, בכך שהכתה עם אצבעות ידה באוזנו השמאלי, הכתה אותו בגבו, הפכה אותו על גבו בפראות ולאחר מכן הכתה אותו בחזהו עם כף ידה, התקרבה עם פניה אל עבר פניו וסטרה בפנוי פעמיים, צבטה אותו בחזקה בלחיו 3 פעמים, והכתה אותו בבטנו באמצעות מרפק ידה הימנית תוך שהיא גורמת לו למכאוב.

(14) באותו היום, או בסמוך לכך, באותו הנסיבות, בעת שהפשיטה הנואמת את חסר היישע מחולצתו, אחזה בחזקה ובפראות בצד פרצוף באמצעות כף ידה וגרמה לו למכאוב.

(15) ביום 8.8.2021, או בסמוך לכך, בהזדמנויות שונות, תקפה הנואמת את חסר היישע בעת שזה שכב במיטה שבחדרו, בכך שהכתה באגרופה בחזהו, הכתה בגופו עם השלט בו אחזה, הכתה בראשו פעמיים באגרופה וגרמה לו למכאוב, החזיקה את ראשו עם שתי ידייה תוך שהיא מפעילה עליו לחץ וגורמת לו למכאוב.

(16) באותו היום, או בסמוך לכך, באותו נסיבות, אחזה הנואמת באמצעות האמה שבכף ידו עמוד 3

השmailtoת, קופפה אותה במהירות לאחר, וגרמה לו למכאוב.

(17) באותו היום, או בסמוך לכך, באותו נסיבות, בעת שנכנסה הנואשת לכבות את האור בחדרו של חסר הישע, הכתה אותו בבטנו באגרוף וגרמה לו למכאוב, וכן הכתה אותו בגופו באמצעות השלט בו אחזה.

(18) באותו היום, או בסמוך לכך, באותו נסיבות, בעת שנכנסה להשkont את חסר הישע במים, הכתה אותו הנואשת ברגלו באמצעות השלט בו אחזה. בהמשך לכך, התקרבה אליו, והכתה בראשו באמצעות אגרופה בטרם השקתה אותו במים.

(19) ביום 9.8.2021, או בסמוך לכך, בעת שחר הישע שכב על הספה שבסלון, ניסתה הנואשת להכוותו ברגלו באמצעות השלט בו אחזה.

טענות הצדדים

טענות ב"כ המאשימה

4. ב"כ המאשימה, עוזי גולדשטיין, עתר כי בית המשפט יעמיד את מתחם הענישה בעינוייה של הנואשת על ארבע עד שבע שנים מאסר ושית עליה ארבע וחצי שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מוותנה ופיזוי משמעותו לנפגע העבירה.

זאת, לאור חומרת המעשים בהם הורשעה הנואשת ובמיוחד: פגיעה באדם חסר ישע שהופקד באחריותה כשהוא נודר כל יכולת הגנה; ריבוי המעשים, ב-19 הזרדמנויות שונות; משך תקופה ארוכה שנמשכה מחדש וחצי; באלימות בלתי מבוטלת; תוכאות המעשים - נזקים נפשיים לחסר הישע ולבני משפחתו, כפי שעולה מעדות אמו ומהצהרת נפגע העבירה שערכה (**ת/1**); תוך שהנאשת מתאימה להסתיר את פגיעתה בחסר הישע מיותר בני המשפחה.

ב"כ המאשימה טען כי יש מקום给她 את עונשה של הנואשת באמצעות השלישי למתחם, שכן הודאתה פורמלית בלבד, לאחר שאינה מבטאת הכהה על חטא ומטאפיינט בניסיון להצדקת המעשים.

5. ב"כ המאשימה הוסיף כי הגם תיקון 143 לחוק העונשין (הקובע עונש מזערי העומד על חמישית מהעונש המרבי שלצד העבירה) אינו חל על מעשי הנואשת שנעשו קודם לכניסת תיקון לתקופ, ניתן ללמידה עצם תיקון החקיקה, כמו גם מרמת הענישה במקרים דומים, על ההחמרה הנדרשת בעונשם של מטפלים הפוגעים בחסרי הישע שעל טובתם הם אמונם.

טענות ב"כ הנואשת

6. ב"כ הנאשمت, עווה"ד סתיו כהן, טענה כי תחתיות מתחם הענישה ההולם בעניינה של הנאשمت עומד על מספר חדש מסר לרצוי בעבודות שירות, ועתרה לגזר את העונש בתחום הענישה המתחם. זאת, בשים לב לרמת הענישה הנווגת במקרים דומים; لكن שמעשי הנאשمت, מבלי להקל בחומרתם, אינם ברמת אלימות גבוהה; שכן שטיפלה בחסר היישע במסירות שנים ארוכות; לעברה הנתקן; להודאתה שהובילה לחסכו בזמן ציבורי; לחרטתה הכהנה; לניסי官יה האישיות כפי שמתואר בחוות הדעת הפסיכולוגית (ג/1); לקשי הכרוך בעבודת הנאשمت בכלל ובתקופת מגבלות מגפת הקורונה בפרט; ולהיותה נתינה זרה ששמונה נפשות (הוריה ואחיה) מתקיימות מעמל כפיה.

7. חוות דעת פסיכולוגית שבה פורטו נסיבותה האישיות של הנאשمت, הפורטת את נסיבותה האישיות, הוגשה בהסכמה הצדדים וסומנה ג/1. בהתאם להסכמה הצדדים בגישה הדיון יתייחס בית המשפט אך ורק לחלקיו חוות הדעת שאינם סותרים את הסכמה בסוגרת ההסדר לפיה לא יחרגו מהעובדות בכתב האישום המתווך, לא יסתרכו אוטן ולא יוסיפו עלייה; ובכלל זה, לא יוסיפו טענות בדבר הרקע ונסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשمت מעבר, לאלו המפורטות בכתב האישום (סע' 3 להסדר הדיוני, עמ' 20 לפרוטוקול).

דברה האחרון של הנאשמת

8. בדברה האחרון הביעה הנאשמת צער על מעשה ובקשה, לדבריה עמוק הלב, את סליחת משחת חסר היישע. גם שהנאשمت הודהה שמעשה רואים לעונש, בקשה הנאשمت להימנע משליחתה למסר בפועל ולהסתפק בגירושה מהארץ.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. ב"כ הצדדים אינם חולקים על-כך שככל מעשי הנאשمت עולים כדי איורע אחד, בהתאם לסעיף 40ג' לחוק העונשין (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

10. הערכיהם החברתיים המוגנים בבסיס העבירה שבה הורשעה שפה הנאשמת הם הגנה על גופו, על שלומו ועל כבודו של האדם באשר הוא אדם, ושל הפרט החלש בחברה, וכן החובה החברתית להגן על חסרי ישע (ראו: בע"פ 2421/21 ברמי נ' מדינת ישראל (7.7.2022)).

11. בית המשפט העליון עמד בפסקתו לא אחת על חומרתה המיוחדת של עבירת התעללות בחסרי ישע, שתלוותם בסביבתם מותירה אותם חשופים ונטולי הגנה, ועל החומרה המיוחדת הכרוכה בפגיעה בחסר ישע מידי מי שאמון על הטיפול בו:

"יוזכר שעסוקין בקטין או חסר ישע שאינם יכולים להגן על עצמם. הם מהווים טرف קל

להתעללות דזוקא בשל העדר יכולתם לבטא את האוטונומיה האישית שלהם ולעוצר את המתעלל. זהו ממד חשוב של העבירה. לא בכדי העוצה בקטין או בחסר ישע מעשה התעללות דינו שבע שנים מאסר, אך אחראי על אותו קטין או חסר ישע העוצה מעשה דומה - **דינו תשע שנים מאסר**" (ע"פ 7704/13 **מרגולין נ' מדינת ישראל** (8.12.2015)).

עוד נפסק כי תופעת ההתעללות בחסרי ישע מחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה שנועדה לעקר התנהגות זו מן השורש:

"**כפרטים** ו **לחברה** לא ניתן להסבירם עם מקרים כגון זה שלפנינו, שבהם **מטפלים** שהופקדו כאחראים על **מטפלים** חסרי אונים, מכימ אותם בהזדמנויות שונות; ובכך, מעבר לכאב, גם פוגעים בהם נפשית ומבדים אותם. נדרש לעשות כל שניtan כדי לעקור מן השורש תופעות מן הסוג זהה, שלמרבה ה次数 לחזון נפרץ ולא עוד מקרה בודד, בין היתר באמצעות ענישה מרתיעה" (ע"פ 6506/16 **LOSEKI נ' מדינת ישראל** (2.9.2018), פס' 17; ראו גם: ע"פ 2421/21 **ברמי נ' מדינת ישראל** (7.7.2022), פס' 11 לפסק דין של השופט סולברג).

פגיעהם ותלוותם של חסרי הישע מחייבת הגנה אקטיבית ונוחשה מצד בית המשפט בובאו להתמודד עם התופעה הבזיה של ההתעללות וההתעمرות בחסרי ישע. אין לכך כי הטיפול בחסרי הישע אינו פשוט והוא כרוך בתנאים ובקשיים. ואולם - פעריו הכוחות העצומים בין חסר הישע למטפלת, האחריות שננתלה המטפלת על עצמה מבירה, האמון החברתי שניתן במטפלת עת הופקדו בידיה חייו ושלומו של אדם חסר ישע, והיותה הגורם העיקרי למנוע, ולמצער לעצור, את התנהוגותה הפסולה - מחייבים ככל העדפת שיקולי גמול והרעה בגין הדין, ודוחית הטענה לפיה יש בקשרים הכרוכים בטיפול בחסרי ישע כדי להצדיק הקלה בענישת מטפלים שחתאו בפגיעה במטפליהם. ויפים לעניין זה הדברים הבאים, מפי כב' השופט ס. ג'ובראן:

"**המערערת הופקדה כמטפלת ואחראית על אוכלוסייה של פגועי נפש.** מדובר הוא בתפקיד טובעני וקשה הדורש מהמללא אותו לגלות מסירות, אחריות, חמלה וסבלנות. העוסק במלאה זו יתקל, לא אחת, בסיטואציות שאין קלות לעיכול הדורשות עצומות נפש בתמודדות עימן. הקשיים המובנים בתפקיד ברורים ואין חולק עליהם. אך באותה מידה, צריך להיות ברור כי בקשרים אלו אין משום הצדקה או אמתלה למשעים מן הסוג המិוחסים למערערת. אדם שזכה נפשו בעבודתו או שאינו ניתן באותו תכונות מיוחדות שפורטו לעיל, יואיל ויפנה את מקומו. בית המשפט לא יגלה הבנה כלפי מי שבחר להוציא חמתו ותסכלו דזוקא על חסר הישע העומד מחוסר אונים למולו. חסרי ישע כלל, והקשיים בהם בפרט, תלויים בחסדייהם של המטפלים בהם. פעריו הכוחות ביניהם לבין האחראים עליהם גדולים ופעמים רבות יתקשו הם בהגשת תלונה או בධוק על המעשים בהם" (ע"פ 8301/10 **חיימוב נ' מדינת ישראל**, בעמ' 4-5 (31.3.2011)).

12. מצרנו אנו עדים חדשות לבקרים למקרי ההתעללות בקטינים בחסרי ישע, ונדמה אפוא שמדובר במגפה

שהיא רעה חולה. המחוקק נדרש גם הוא לסוגיה, וחוקק ביום 30.6.2022 את חוק העונשין (תיקון מס' 143 והוראת שעה), תשפ"ב-2022, בין היתר, בדרך של הוספה סעיף 368ג ל החוקע עונש מינימום למשך שניםיים שלא נופל מחמשית העונש המרבי שנקבע לעבירה לעבירות המנוויות בסעיפים 368ב ו-368ג לחוק העונשין, וזאת בהתקיים התנאים המנוויים בו. הנאשמת הורשעה בעבירה של התעללות בחסר ישע לפי סעיף 368 לחוק העונשין. אולם, בהתאם להוראות סעיף 5 לחוק העונשין, לאחר שהעבירה בוצעה עובר לתיקון 368 לחוק העונשין. הוא אינו חל בעניינה של הנאשמת, אך ניתן ללמידה ממנו על מגמת המחוקק להחמיר בענישה בעבירות אלו, לאור החומרה שהחברה רואה בהן, לצד הצורך בהרתעת רבים וכן מידת התופעה וחומרתה.

13. חומרת פגיעת הנאשمت בעריכים המוגנים קשה ומשמעותית, כשבמушיה מצבור בלתי מבוטל של מאפייני חומרה. הנאשמת, שהייתה אמונה שנים ארוכות על ההגנה ועל הטיפול היומיומי והאינטרימי ביוטר במתלוון - צער חרס ישע, הנעדר כל יכולת להגן על עצמו בזמן או לפנות לעזרה בדיעד - פגעה בגופו ובכבודו, הכאיבה לו, מעלה באמונו והשפילה אותו. מעשי התעללות של הנאשמת במתלוון נמשכו חודש וחצי וככלו 19 מקרים שונים של מעשי אלימות, ברמות חומרה משתנות, ובין היתר ה证实ו בידיה ובאמצעות חפצים; ה证实ו באגרופיה בפניו, בבטנו, בראשו וגביו; צביטתו בפניו; וכיפוף אצבעו לאחרור. רף האלים שבמעשיהם אלה הינו משמעותי, והם שלא גרים לפגיעה פיזיות למתלוון, אין ספק שגרם לנזקים למתלוון ולבני משפחתו.

14. ניתן אך לשער את האימה שחש המתלוון עת היה תלוי בחסדי הנאשמת וחושף לפגיעה הרעה, ואת עומק הנזק הנפשי שנגרם למתלוון עת הפכה מי שטיפלה בו מאז יולדתו לסכנה המרחפת מעל ראשו בכל עת. התמודדות זו קשה על אחת כמה וכמה לאדם הסובל ממוגבלות שכליית, שאינו יכול לשתף בקשישים וגם בדיעד יכולתו לעבד את הטרואמה ולהתמודד עמה מוגבלת. בעדותם אם המתלוון, בתצהיר נפגע העבירה שערוכה, ובמסמכים הנלוויים (**ת/1**) תוארו באריכות הקשיים מהם סבלו המתלוון ובני משפחתו עברו לגילוי המעשים, מעשי הנאשמת ומazard מעצרה. אם תיארה שינוי לרעה במצבו הנפשי של המתלוון עברו לגילוי המעשים, היותו חסר מנוחה, מפחד ומtgtן ומרבה לצעק, ביום ובעשות הלילה. אם הוסיף שבהתיעיציות עם פסיכיאטר הועלתה סברה שהמתלוון חשוף להתעללות, אך בני המשפחה, סמכו על הנאשמת שהייתה בת בית בbijtem שנים ארוכות, שלא זאת מכל וכל. אם תיארה אירוע בו נחשפה לרטיעה פיזית של המתלוון מהנאשמת, בעקבותיו התעורר בה חשד ראשוני שהוביל להצבת המצלמות הנסתורות שחשפו את מעשי הנאשמת. אם תיארה את קשייה היא ואת קשיי אבי חסר הישע ושני אחיו, במקלול תחומי החיצים, לאחר שנתרברר שלא הצליחו לזהות את התעללות במועד ולהגן על אהובם מפני ידה הרעה של הנאשמת.

מדיניות הענישה הנווגת

15. בחינת מדיניות הענישה הנווגת, כפי שהיא עולה, בין היתר, מהפסיקה שהוגשה על ידי באי כוח הצדדים, מלבד ש贬תי המשפט נהגים לגור, בנסיבות דומות, עונשי מאסר לתקופות משתנות, והכל בהתאם לנסיבות ה konkretiyot:

א. בע"פ 18/1940 **טמוראדה נ' מדינת ישראל** (20.3.2019), הותיר בית המשפט העליון על כנו עונש מאסר בן שלוש שנים שגזר בית המשפט המחויז על המערערת, לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה בסך 200,000 ₪.

המערערת, מטפלת סייעודית זרה, הורשעה בעבירות התעללות בקטין חסר ישע ובUBEHT תקיפת קטן חסר ישע. המערערת ביצעה בנפגעת - קטינה בת 16.5 שנים, הסובלת משיתוק מוחין ומוגבלות גופנית ו שכלית משמעותית - שבה טיפולה במשרה חלקית משל עשר שנים, 70 מעשי אלימות ברוטליים, שהתרחשו בפרק זמן קצר של כשעים ורבע. במהלך התקיפה הכתה המערערת את הנפגעת בראשה, בפניה, באיבר מיניה, בירכיה וברגליה, צבטה אותה בחלקים שונים בגופה, לרבות במפשעתה והכתה אותה באגרופים בפניה - הכל, כ שנפגעת העבירה שוכבת בmittah חסרת אונים, ועל מנת לגרום לה סבל. כתוצאה ממשי האלימות המתוארים נגרמו לנפגעת חבלות של ממש הכוללות שטפי דם בירכיה וסימן אדום ברגלה השמאלית.

בית המשפט המחויז קבע שמתחם הענישה ההולם צריך להיות חמור מהמתחם לו עטרה המאשימה - שלוש עד שש שנות מאסר בפועל, גזר על המערערת שלוש שנות מאסר בפועל.

מעשי המערערת בנסיבותיהם חמורים מalto שביצעה הנאשמה בעניינו, חרף העובדה שימוש הראשונים - כשעים ורבע - היה זעום ביחס לטווח הזמן בו נגעה הנאשמה באלימות כלפי חסר הישע - תקופה של חדש וחצי. המערערת ביצעה מספר רב של מעשי אלימות במתלוננות באוותן שעתיים ורבע. כבר מעשי האלימות, שביצעה המערערת בפרק זמן קצר, ועוצמת האלימות הובילו את בית המשפט המחויז למסקנה שהמעשים נעשו במטרה להסביר סבל למatalonnet. בנוסף, בשונה מעניינו הורשעה המערערת בעבירה נוספת של תקיפת קטן חסר ישע.

עוד בשונה מעניינו, לumarurת בת פעוטה שתושפע ממאסר המערערת, בעוד הסמכים על שולחן הנאשמה הם אחיה והוריה הבוגרים, שתלוותם בה כלכלית בלבד.

ב. בע"פ 2421/21 **ברמי נ' מדינת ישראל** (7.7.2022) הותיר בית המשפט העליון על כנו עונש של 15 חודשים מאסר, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע העבירה בסך של 25,000 ₪ גזר על המערער בבית המשפט המחויז, לאחר שקבע שמתחם הענישה נע בין 9-30 חודשים מאסר בפועל.

הumarur שימש מטפלו הסיועדי של נפגע העבירה, אדם שעבר תאונה ונפטר מרותק לכיסא גלגלים ולmittah, סייעודי לחילוץ, ונזקק לטיפול והשחה במשך 24 שעות ביממה. המערער הורשע בעבירות התעללות בחסר ישע בכר שבס השזמנויות שונות, במהלך תקופה שנמשכה שבועיים ימים, נגג באלימות בנפגע, ובין היתר, הכה אותו פעמים רבות בראשו, בחזהו, בבטנו, ובחלקים אחרים של גוף, צבט באוזניו במשך זמן ממושך, איים עליו, שם כרית על פניו, חבט בכרית בפניו, ועוד.

עניינה של הנאשמה שהורשעה ב-19 מעשי אלימות, חמור מעניינו של המערער שהורשע ב-6 מעשיים. מנגד, לumarur עבר פלילי הכלל 10 הרשעות קודמות, בכללן עבירות רכוש ואלימות, בגין ריצה מאסרים והוא ביצע את העבירה בעת שהיא נתנו תחת צו מב奸,بعد שהנאשמה נטולת עבר פלילי.

ג. בע"פ 5107/18 **קיס נ' מדינת ישראל** (16.1.2019) דחה בית-המשפט העליון את ערעורו של עובד כוח עזר במוסד לקשישים, עליו גזר בית המשפט המחויז עונש של 18 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיקוי לנפגעי העבירה בסך של 15,000 ₪, לאחר שהעמיד את מתחם העונש ההולם על 18 עד 36 חודשים מאסר בפועל.

המערער הורשע בשתי עבירות של התעללות בחסר ישע, בעבירה של תקיפה בנسبות מחמירות ובשתי עבירות איומים בגין התעללות בשלושה קשישים. באירועי התעללות עצם לculo חלק כמה מעובדי המוסד, כשmpsוק הדין עולה שהתנהלות המוסד בכלל הייתה קלוקלת ביחסה לקשישים.

במסגרת מעשי האלים בהם הורשע סירב המערער לבקשת אחד המטופלים להעבירו לשירותים, באופן שהקשיש נאלץ לעשות את צרכיו על עצמו; החליף חitol למטופל באגסיביות תוך שאחז בה בחזקה, הצמיד את ברכו לחזה, נשען עליה והכה אותה בראשה וערפה; העיר מטופל באגסיביות לצורך החילפת חitol והכה אותה בראשה; כסא בכוח את פני אחד המטופלים בכבאו ואים עליו; וכן אים על מטופל אחר.

בדוחתו את הערעור קבע בית המשפט העליון כי העונש שנגזר על המערער הוא העונש המינימלי שנייתן היה לגזר בנسبות, אף הוסיף שайлול ריחפו מעל המקרה סימני שאלה באשר לטענות ההגנה מן הצדק, "תכן שהענישה הייתה מחמירה יותר".

בשונה מעניינו, המערער הורשע בפרשה בה היו מעורבים נאים נוספים, בעוד הנאשמה פעלת בלבד. עוד בנוספ', המערער פגע בחמשה מטופלים (בחמישה אירועים בסה"כ), במשך תקופה של שבועיים, בעוד הנאשמה פגעה ב-19 הזדמנויות בחסר הישע לבדו, משך תקופה של כחודש וחצי.

ד. בע"פ 3651/14 **מיתה נ' מדינת ישראל** (23.7.2014) דחה בית המשפט העליון בבקשת רשות ערעור של מטפלת סיועית, עובדת זרה, שהורשעה בבית משפט השלום בשלוש עבירות תקיפת חסר ישע, שבוצעו כלפי קשישה הסובלת מדמנציה ואלצהימר בה טיפול. ערעור המבקשת בבית המשפט המחויז נדחה. אף בית המשפט העליון החליט שלא להתערב בעונש 16 חודשים מאסר בפועל שנגזרו על המבקשת בבית משפט השלום. מעשי המבקשת באותו מקרה תוארו על ידי בית המשפט המחויז כקרים וחרורים, כשבין היתר, סטרה המבקשת לחשפה ותחבה אוכל לפיה בוגדים לרצונה.

ענין זה חמור פחות מעניינה של הנאשמה, שפגעה בחסר הישע בתקופה ממושכת יותר ובמספר רב יותר של מקרים אלימים.

ה. בע"פ 8780/16 **ROY N' מדינת ישראל** (26.4.2017) דחה בית המשפט העליון את ערעורה של עובדת זרה, ששימשה כמטפלת סיועית לקשישה שבסלה משיתוק ונזקקה לטיפול ולהשגה צמודים במשך כל שעות היממה, והותיר על כנו עונש 10 חודשים מאסר בפועל ומאסר מותנה שהשิต על המערעת בית המשפט המחויז. בית המשפט המחויז העמיד את מתחם הענישה ההולם על 10 עד 30 חודשים מאסר.

המערערת הורשעה בעבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי, בגין אירוע יחיד בו איימה על הקשישה ותקפה אותה בעת שהאכילה אותה, ובתווך כך גרמה לה לשטפי דם בגפיים וחבלות בפנים.

עוצמת האלים בעניין זה גבואה מעצם האלים שהפעילה הנאשمة, שכן המערערת גרמה לנזקשה חבלות בפנים ושטפי דם. מנגד, בעניין המערערת מדובר באירוע אלימים אחד ואילו הנאשمة הורשעה בסדרה של 19 מקרי אלימים שונים, לאורך תקופה של כחודש וחצי.

16. קראתי בעיון את מכלול הפסיכה שהגישיו ב"כ המאשימה והסניגורית, לרבות פסקין הדין שנסיבותיהם - בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות לרבות מועד מתן פסק הדין, מאפייני נגעי העבירה, מיהות הפוגע, או חומרת העבירות בהן הורשו הנאים - קרובות פחות לענייננו (פסקין הדין נוספים שהגישה המאשימה: ע"פ 2899/22 **קזקבייך נ' מדינת ישראל** (7.7.2022); ת"פ (מחוזי ת"א) 28508-08-12 **מדינת ישראל נ' טקורי** (27.1.2013). פסיקה שהגינה ההגנה: ע"פ 8881/17 **פלונית נ' מדינת ישראל** (11.6.2018); ע"פ 7088/16 **מיתניק נ' מדינת ישראל** (19.6.2018); ע"פ 4302/18 **בוקשטיין נ' מדינת ישראל** (21.1.2019); ע"פ 10/10 **חיימוב נ' מדינת ישראל** (10.3.2011)).

17. לאור כל האמור לעיל, בשים לב לערכים החברתיים המוגנים ולעוצמת הפגיעה בהם, תוך מתן משקל למכלול נסיבות האירוע, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניינה של הנאשمة נע בין 20 ל-42 חודשים מאסר בפועל.

גירת העונש ההולם בתחום המתחם

18. במקרה דנן אני מוצא הצדקה לחריגת מתחם העונש ההולם. לא לחומרא, בגין הגנה על שלום הציבור, ולא לקולא, בשל שיקולי שיקום.

19. הנאשمة, בת 45, ילידת רפובליקת הפיליפינים, הגירה לישראל לפני כ-18 שנים בשל כורךכלכלי ועל מנת לתמוך במשפחה. הנאשمة החלה לטפל בחסר הישע בהיותו בן 7 שנים, ולפי כל העדויות עד לפני מספר שנים שררו בינה ובין משפחחת חסר הישע יחסים חיוביים.

20. מהתשתיית הראייתית עולה כי הטיפול בחסר הישע הוא טיפול אינטנסיבי ולא קל, בלשון המעטה. הנאשمة הייתה אמונה על רחיצתו, הלבשתו, האכלתו, ולמעשה השנים הפכו עם השנים למי שחיהם שלובים. עבודת הטיפול בכלל, ובחרס ישע כמו בענייננו, היא עבודה קשה הטומנת בחובבה אתגרים משמעותיים. העבודה הטיפולית שוחקתה הן מבחינה פיזית והן מבחינה מנטלית. וודges - אין בדברים אלו כדי להפחית כהוא זה מחומרת מעשי הנאשمة. מעשה בוצעו מתוך מזדהה מלאה למשמעות ולפסול הטעמן בהם, כפי עולה אף מדברי הנאשمة עצמה. עם זאת, התרשומות היא שהנאשمة לאفعلת מtower שאיפה סידנית לשם להכאי לחסר הישע ולפגוע בו, וכי חרטתה ובושתה חיים כנות.

21. בגזרת עונשה של הנאשمة ניתן משקל הולם לעברה הנקי, לנסיבות חייה הקשות, כפי שתואר בחווות הדעת הפסיכולוגית (**נ/1**), להודאתה שחשכה בזמן ציבורי יקר, לחרטתה ולקשיים הכרוכים בריצויו עונש מסר על ידי אזרח זר (ע"פ 1599/21 **לוץ נ' מדינת ישראל** (26.4.2022); ע"פ 5509/20 **וanganפקלאנג נ' מדינת ישראל** (10.3.2021)).

פיזוי

22. בגזרת רכיב הפיזוי לנפגע העבירה ניתן משקל לסכומי הפיזוי שנפסקו במקרים דומים, כפי שננקר בהרחבה לעיל ולמכלול רכיבי העונשה. עוד ניתן משקל לכך שבין הצדדים הקיימים איזורחית בפני עצמאות אחרות, שהזקה עלייהן שייתנו דעתן לגובה הפיזוי הרואוי, על יסוד תשתיית ראייתית ולא רק על-סמן טענות.

סוף דבר

23. לאחר שקלلت את מכלול השיקולים, כמפורט לעיל, אני גוזר על הנאשمة את העונשים הבאים:

- א. 20 חודשים מאסר לריצוי בפועל, בגין ימי מעצרה מיום 10.8.2021 עד 13.8.2021.
- ב. 10 חודשים מאסר מותנים למשך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר והתנאי הוא שהנאשمة לא תעביר את העבירה שבאה הורשה.
- ג. פיזויים למטלון בסך 25,000 ₪.

הפיזויים יופקדו בקופה בית המשפט לא יותר מיום 1.6.2023.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' ניסן תשפ"ג, 29 מרץ
2023, במעמד הצדדים.
ירון לוי, שופט בכיר